

BoN

Bohdašín, Vanovka, Rokole, Bydlo

BOHDAŠÍNSKÉ OBECNÍ NOVINY

www.bohdasin.cz ; obec.bohdasin@dobruska.net

redakční rada: Ing. Jaromír Štěpán, Hana Matějčková,

Josef Černý, šéfredaktor Bohuslav Rychetský+

stálí spolupracovníci: Josef Mádr+, Ljuba Rychetská

4/2017

Prosinec

21. prosince v 17 hodin a 28 minut nastává zimní slunovrat a začíná tak astronomická zima.

Lidové pranostiky na zimní období

Po deštivé zimě úrodné léto.

Teplá zima neduhama oplývá.

Trvá-li dlouho tuhá zima, dočkají se lidé vysokého věku.

Když na Mikuláše prší, zima lidi hodně zkruší. (6.12.)

Na svatého Ondřeje ještě se nám ohřeje,

ale na svatého Mikuláše už je zima celá naše.

Na svatého Tomáše chop se chlupatého rubáše. (21. 12.)

Na svatého Marcela zima je docela. (16. 1.)

Roste-li tráva v lednu, sahá bída ke dnu.

O svaté Veronice bývá ještě sanice. (4. 2.)

O svaté Juliáně schovej sáně. (16. 2.)

Je-li na Hromnice jasný den, přijde ještě mnohá sněžná žeň. (2. 2.)

Usadí-li se bílá husa v únoru na poli, bude hodně obilí.

Mrzne-li na svatou Gertrudu, jistě mrzne ještě 40 dní. (17. 3.)

I když pluh v březnu zemi ryje, přeci zima ještě žije.

www.pranostiky.cz

A co se u nás událo od poslední ?

14. října uspořádali naši hasiči posvícenské posezení v klubovně.

8. prosince obcházel Bohdašínem Mikuláš se svojí družinou.

V Bohdašíně se stále něco děje. A to je dobře.

Informace obecního úřadu

Dne 11. prosince se konalo veřejné zasedání obecního úřadu za účasti všech zastupitelů a ... občanů obce. Projednáno bylo hospodaření obce k 30. 11. 2017, příprava inventur obecního majetku ke konci roku, rozpočtové provizorium pro hospodaření obce na počátku příštího roku do doby než bude schválen řádný rozpočet. Dále byla schválena rozpočtová opatření v oblasti dotace na volby do sněmovny, nutných oprav v bytech čp. 74, pojištění ukazatele rychlosti na vjezdu do obce. Zastupitelé též projednali postup prací na dokončení zateplení čp. 74. Tato akce, ač její realizace byla plánována již na letošek, se zpozdila vlivem změn podmínek poskytovaných dotací. V současné době je vypsáno výběrové řízení a 15. prosince se konal výběr dodavatele stavby. Byla vybrána firma KERSON spol. s r. o. Další rozpracovanou akcí je rekonstrukce místní komunikace p. č. 1020/1 (cesta po zahumení od Kočnarů až po čp. 57). 15. prosince byla předána stavební dokumentace včetně rozpočtu ve výši cca 2,5 mil. Kč.

Hospodaření obce k 30. 11. 2017

Příjmy	Rozpočet v tis. Kč	Skutečnost v tis. Kč	%
Daně ze st. rozpočtu	2 125	2 161	102
Daně z nemovitostí	245	209	85
Místní poplatky (odpady, psi)	64	64	100
Neinvestiční dotace ze SR	76	71	93
Bytové hospodářství	120	104	87
Místní správa (pronájmy, prodeje)	35	32	91
Ostatní příjmy	10	20	200
Příjmy celkem	2 675	2 661	99

Výdaje	Rozpočet v tis. Kč	Skutečnost v tis. Kč	%
Obchod	21	18	86
Komunikace	210	37	18
Školy a školky	12	12	100
Kultura, děti a mládež	60	48	80
Bytové hospodářství	1 335	449	34
Veřejné osvětlení	40	34	85
Odpady	120	82	68
Péče o vzhled obce a veřejná zeleň	100	90	90
Požární ochrana	70	29	41
Zastupitelstvo	180	161	89
Příspěvky DSO	13	13	100
Činnost místní správy	446	179	40
Ostatní výdaje	68	49	72
Výdaje celkem	2 675	1 201	45

Stav peněžních prostředků na účtech obce k 30. 11. 2017 5 898 505,- Kč

V současné době je podána žádost o poskytnutí dotace na dokončení zateplení čp. 74. Pokud vše dopadne pro nás dobře, mohlo by z fondů EU přibýt na účtu obce 443 tis. Kč.

V sobotu 6. ledna 2018 se bude konat již sedmnáctý ročník Tříkrálové sbírky pořádané farní charitou Dobruška. Vedoucí skupiny koledníků musí být starší 15 let a musí se prokázat průkazkou a občanským průkazem. Pokladnička musí být zapečetěná, s razítkem příslušného obecního úřadu.

starosta

Mikuláš

Sice už máme po Mikuláši, ale myslím, že si rádi přečtete pár zajímavostí o tomto svátku. Mikuláš žil ve 3. a 4. století na území dnešního Turecka. Pocházel z křesťanské rodiny a už jako mladík přijal duchovní svěcení. O jeho dobrých skutcích se vyprávějí legendy. Pomohl muži, který se zadlužil a hrozilo mu, že bude muset prodat své tři dcery do nevěstince. Když se o tom dozvěděl Mikuláš, vrazil oknem do ložnice dívek tři noci za sebou peníze, které stačily na dluhy a věno. Kolem roku 300 se stal biskupem v Myře, což je historicky doložený fakt. V té době proběhlo poslední pronásledování křesťanů. Mikuláš byl na několik let uvězněn a mučen. Vydržel a své víry se nevzdal. Po roce 313, kdy císař Konstantin povolil křesťanství, se mohl vrátit do svého úřadu. Zúčastnil se ještě sněmu křesťanů v Niceji v roce 325 a zemřel 6. prosince kolem poloviny 4. stol.

Poměrně brzy začal být uctíván jako světec, nejprve na Balkáně a mezi Slovy na východě, tedy tam, kde vzniklo pravoslaví. Později byl uctíván i v ostatní Evropě. Svátý Mikuláš podle legendy pomohl námořníkům v tísní, proto se stal patronem všech námořníků, převozníků a rybářů. Zpočátku pečoval i o mosty a chránil před povodněmi, tuto činnost po něm převzal v 18. století sv. Jan Nepomucký. Od počátku přisuzovala legenda sv. Mikuláši hlavně ochranu dětí a štědrost. Proto se děti těší na mikulášskou nadílku v předvečer jeho svátku. V některých evropských zemích, v USA a také v Rusku však Mikuláš naděluje až o vánocích. Dnes ho totiž znají pod jménem Santa Claus. Všichni si ho představují jako blahobytného dědu s bílými vlasy a vousy, v červeném oblečení a čepici. Tato podoba nemá však s církví nic společného – jejím původcem je firma Coca-Cola.

Jak k tomu došlo? Jméno Santa Claus vzniklo v Americe zkomolením jména sv. Mikuláš, kterému holandské přistěhovalci říkali Sinter Klaas. Nejdříve nosil dárky 5. prosince, ale časem se nadílka přesunula na Štědrý večer. Ještě na počátku 19. stol. si ho lidé představovali jako drobného mužíka v kožíšku, který jezdil na saních tažených sobem. Tuto podobu mu dal v roce 1822 profesor teologie Clarke C. Moore v básni Zpráva o návštěvě sv. Nicholase. Zde měl Mikuláš osm sobů a do domů vstupoval komínem.

V roce 1931 spustila firma Coca-Cola jednu ze svých nejúspěšnějších reklamních kampaní, v níž její nápoj přinášel Santa Claus, statný muž s bílými vousy a dobrotivým výrazem, oblečený v červeném. Autorem tohoto portrétu byl švédský ilustrátor Haddon Sundblom, jehož služby využívala Coca-Cola až do roku 1964. Úspěch kampaně byl obrovský. Jejím výsledkem nebylo jen rozšíření Coca-Coly, ale také dnešní podoba Santa Clause.

Rychle zdomácněla v Americe i v celé Evropě. Reklamní Santa Claus tak ovlivnil velkou část světa a zamotal do té doby dodržované zvyky v některých zemích. Nahradil novodobého Dědu Mráze a částečně vytlačil i našeho Ježíška. Mikuláš, který chodí za dětmi 5. prosince naštěstí odolal.

Málokdo si uvědomí, že u nás Mikuláš naděluje dvakrát. Nejprve pod svým vlastním jménem a pak pod pseudonymem Santa Claus.

Mikuláš v naší zemi chodí a naděluje už od 14. století. Děti dříve neříkaly básničky, ale modlitbičky.

Jméno Mikuláš má v České republice asi 4 900 lidí (kolem 800 jich bydlí v Praze). Existuje i 380 lidí, kteří se jmenují Mikuláš příjmením (v Praze kolem 50). Asi 8 km od Kutné Hory severovýchodně leží obec se jménem Svatý Mikuláš.

I Bohdašín po delší době opět navštívil Mikuláš se svojí družinou. Sice se trošku zpozdl, navštívil naše děti až 8. prosince (inu svět je veliký a dětí, které na něho čekají je mnoho), nicméně všem dětem, které navštívil, udělal jistě mnoho radosti.

Průvod navštívil 3 domácnosti, kde Mikuláš promlouval k dětem

a čekal, zda mu řeknou básničku. Andílek dával za odměnu nadílku a čert rachotil řetězem, bublal a vzbuzoval respekt.

Všem, kteří připravili dětem tento pěkný zážitek, patří velký dík za všechny děti i dospělé. Je moc dobře, že se snažíme naše pěkné tradice dodržovat a

předávat příštím generacím.

Lucie (13. prosinec)

Bíle zahalené nemluvné postavy se škraboškami a s děsivým zobákem místo obličeje už dnes nepotkáte. Kdysi trestaly ženy za neposlušnost, dětem hrozily velkými dřevěnými noži, pronásledovaly dokonce i muže a píchaly do nich vařečkami. Byly to Lucky, masky, které obcházely domy v předvečer svátku Svaté Lucie. Někde též chodily se svíčkami na hlavách nebo v rukou.

Právě na tomto svátku je nejlépe vidět, k jakému posunu došlo při změně juliánského kalendáře na gregoriánský. Do 16. Stol. připadal svátek sv. Lucie na den slunovratu. Nový kalendář, který prostě vyškrtl přebývajících deset dnů, jej posunul, i když datum zůstalo stejné. Od slunovratu se tak o deset dní vzdálily i lidové obyčeje, které s ním původně souvisely. Proto Lucky vyhrožovaly hospodyním, která ještě neměla dokončený předvánoční úklid, i když na něj měla ještě vlastně spoustu času. Také známá pranostika o tom, že "Lucie noci upije" ve skutečnosti patří až zimnímu slunovratu, kdy se začínají teprve prodlužovat dny a zkracovat noci.

Lucie byla mladá křesťanka a žila ve 3. stol. v sicilských Syrakusách. Zemřela rukou kata s nožem v hrdle v roce 304 při pronásledování křesťanů za císaře Diokleciána. Tolik historická fakta. Pověst pak vypráví o jejím životě a mučednické smrti.

Její rodiče rozhodli, aby si vzala bohatého pohanského mladíka. Lucie však měla jiné plány. Chtěla žít zbožný život ve věčném panenství a všechnen majetek rozdat chudým. Matka jí v tom zpočátku bránila, ale nakonec ustoupila, když byla u hrobu sv. Agáty zázrakem uzdravena z nemoci. Ženich však Luciino odmítnutí těžce nesl a proto ji udal jako tajnou křesťanku. Soudce Lucii přikázal obětovat pohanským bohům, což odmítla. Za trest měla být na voze taženém volským spřežením dopravena do nevěstince, ale stal se zázrak a biřicům se nepodařilo pohnout s vozem, na němž seděla jen útlá dívka. Přežila i mučení. Pálili ji, do uší lili roztavené olovo, trhali jí zuby, polévali vroucím olejem. S Lucií a její vírou nepohnuli. Rozezlený kat jí vrazil dýku do hrdla. Když umírala, předpověděla brzký konec pronásledování křesťanů. Měla pravdu. Roku 313 bylo

křesťanství povoleno.

Lucie byla uctívána již od středověku. Bývá často znázorňována s dýkou v hrdle. Často drží lampu s olejem nebo misku s lidskýma očima. Podle legendy si Lucie oči, které probudily lásku onoho mladíka, sama vyloupila a poslala mu je na míse.

Češi považovali Lucii za ochránkyni před čarodějnicemi. Ve Slezsku odkládali každý den od svátku sv. Lucie do Vánoc jedno poleno, protože oheň z tohoto dřeva měl chránit celý rok před čarodějnicemi. Podle jiné pověry si měl hospodář vyrobit stoličku ze dřeva s otvorem po suku, kterým se v kostele na mši na Boží hod podíval po okolostojících ženách a hned poznal, která z nich je čarodějnice.

A co jídlo o vánocích? Co se jí v jiných krajích?

Slovensko – Na Slovensku nemá podle tradice na stole chybět chléb a klasy obilí z poslední úrody. Dále vánoční koláče, adventní věnec. Hostina začíná přípitkem. Ve vinařských oblastech je to víno, na horách hriato – tedy ohnivá kořalka s karamellem, sádlem a cibulí. Jedí se oplatky s medem a kapustnica – polévka s kysaného zelí, nebo fazolová polévka s klobásou. Jí se i kapr se salátem.

Německo – V Německu je oblíbená husa, kachna či krůta. Podávají se sladké ovocné kompoty. Také se jí klobása. Kapr se jí jen v Bavorsku.

Rakousko – Pro Rakušany začínají Vánoce zahájením slavných vídeňských adventních trhů, kde voní klobásy, pečené kaštiny, svařené víno i punč. Pečou se štóly. Na štědrý večer se jedí ryby a drůbež.

Maďarsko – Peče se svatoštěpánský koláč. Na štědrý den se jí halaszle – pikantní rybí polévka. Dále se jí smažená ryba a bramborový salát.

Polsko – Na západě Polska se tradice podobají německým tradicím, na východě se oslava vánoc mísí s tradicemi pravoslavné církve. Jih Polska se podobá našim Vánocům. Poláci jsou silně věřící, proto si Vánoce uchovaly církevní ráz. Jedí se ryby, krocan i boršč.

Francie – V rodinách bývají domácí betlémy. Dárky nosí Pere Noel. Francouzi jsou pověstní vybranou kuchyní a tak je sváteční večere skutečnou hostinou. Jedí se ústřice, bílé klobásy, hlemýždi, rybí polévka, pečený krocan s kaštanovou nádivkou nebo lanýžovou pastou, kuřata, husy, škeble, kaviár, losos a žabí stehýnka. Také několik druhů sýra. Ze sladkých dezertů se servíruje trufle z čokolády a datlí, koláč se smetanou, roláda a čokoládové salámy.

Itálie – Na štědrý večer se Italové schází s přáteli. Dárky jsou až druhý den ráno a nosí je Ježíšek, kterému tu říkají Babbo Natale.

Dětem na Sicílii nosí dárky čarodějnice Befana až na Tři krále. Tradičním vánočním jídlem jsou v Itálii artyčoky, plněná zvěřina, ryby, kuřata a slaná kukuřičná kaše polenta. Cukroví se tu nepeče a tak oblíbenými sladkostmi jsou kaštanové pyré se šlehačkou, turecký med s oříšky nebo bábovka panettone.

Několik receptů na vánoční cukroví

Fíkové taštičky

250 g mouky, 20 g droždí, 75 g cukru, 1,2 dl mléka, 75 g másla, 1 žloutek na potřetí
Náplň: 100 g sušených švestek, 50 g hrozinek, 50 g fíků, 50 g kandovaného ovoce, 50 g ořechů, 3 lžíce medu, 2 lžíce rumu

Mouku vsypeme do nádoby, uprostřed uděláme jamku a rozdrobíme do ní droždí. Přisypeme lžičku cukru, přilijeme teplé mléko a promísíme. Potom přidáme cukr a měkké máslo, všechno dohromady vypracujeme a necháme odpočívat v chladnu 30 min. Těsto vyválíme na tenko, pokrájíme na čtverečky o hraně 6 cm, na každý dáme náplň a složíme do trojúhelníku. Trojúhelníkové taštičky uložíme na vymaštěný plech, potřeme žloutkem a pečeme ve středně vyhřáté troubě 12 min.

Náplň: Švestky namočíme na noc do vody a další den v téže vodě vaříme 15 min. Potom je vypeckujeme a umeleme dohromady s hrozkami, fíky, kandovaným ovocem a oříšky strojkem na maso. Nakonec do směsi dáme med a rum.

Čokoládovo – koňakové chilli košíčky

300 g čokolády, 4 lžíce másla, 3 dl smetany ke šlehání, 3 lžíce koňaku, půl lžičky chilli, 1 čerstvou chilli papričku, krupicový cukr

Postup: Ve vodní lázni necháme rozpustit kousky čokolády se smetanou a máslem. Pak hmotu vyšleháme metličkou do hladkého krému, přidáme koňak a chilli. Promícháme a necháme lehce ztuhnout v lednici. Pak do papírových košíčků pomocí sáčku nastříkáme tvary a ty necháme zatuhnout. Podáváme dozdobené kouskem chilli papričky obalené v cukru.

Marokánky:

Ingredience: 250ml mléka, 30g hladké mouky, 100g kandovaného ovoce, 100g rozinek, 80g másla, 100g cukr moučka, hrst sekaných vlašských ořechů

Postup: V mléce rozmícháme mouku, přidáme cukr a máslo a přivedeme k varu. Za stálého míchání vaříme směs asi 3 minuty, až směs zhoustne a stane se z ní bešamel.

Směs odstavíme z plotny a vmícháme do něj všechny přísady. Dobře promícháme a když směs vychladne, děláme kávovou lžičkou malé hromádky na vymaštěný plech. Zkoušela jsem i na pečicí papír, ale moc dobře to z něj nešlo dolů. Marokánky pečeme na 180 °C asi 20 minut. Lehce vychladlé marokánky potíráme z jedné strany čokoládou.

Pařížské rohlíčky:

Ingredience: 170g mleté vlašské ořechy, 150g moučkového cukru, 3ks bílků, 2 lžíce kaka

Krém: 1ks šlehačky, 3 lžíce polohrubé mouky, 3ks žloutků, 2 lžíce kaka, 250g másla, 100g moučkového cukru, čokoládová poleva

Postup: Z bílku ušleháme sníh a ten spojíme se všemi ingrediencemi. Z ořechového těsta tvoříme válečky, které pozvolna stočíme do tvaru rohlíčků.

Těsto je trošičku lepivé, proto si nechám trošku mletých ořechů stranou a válečky v nich jemně obalím, aby se tolik nelepily na ruce. Vložíme na plech s pečícím papírem a pečeme v předehřáté troubě při 180°C. Mezitím si připravíme krém. Šlehačku, 3 lžíce cukru, mouku, žloutky a kakao dobře vyšleháme v páře a vychlazené smícháme s máslem a moučkovým cukrem. Pomocí cukrářského sáčku zdobíme na vychladlé ořechové rohlíčky, které nejlépe po ztuhnutí namáčíme v čokoládě.

Vánoční tradice a zvyky

Neodmyslitelný vánoční stromeček je z historického hlediska tradicí velmi mladou. Poprvé se v českých zemích objevil vánoční stromeček počátkem předminulého století, v roce 1812. Ve svém bytě v Praze-Libni jej v salonu nazdobil ředitel Stavovského divadla Jan Karel Leibich. Štědrovečernímu stolu, k němuž pozval herce a jejich manželky, vévodila jedle s ozdobami a svíčkami. Vzbudil opravdu velkou pozornost a pověst o něm se rozeběhla celou Prahou. Již příští rok se objevil v mnoha měšťanských domácnostech.

Na vesnici se začal šířit až téměř o sto let později, kdy první zmínky jsou z počátku dvacátého století z Valašska. Ovšem ještě stále to nebyl stromek takový, jaký ho známe dnes. Na vesnicích se zpravidla zavěšoval nad štědrovečerní stůl špičkou dolů a zdobil se převážně jablky, ořechy, později i perníčky.

Jmelí

Další „vánoční rostlinou“ je jmelí. Lidé si jeho zelené, postříbřené či pozlacené snítky nejčastěji připevňují na lustr, případně nad dveře. Zřejmě proto, že pod zavěšeným jmelím má muž právo políbit jakoukoli dívku či ženu. Nebo proto, že „kdo se pod jmelím políbí, druhému se zalíbí“ a jejich láska bude po způsobu jmelí věčně zelená. Každopádně darované jmelí nosí štěstí, a tak se při vánočních návštěvách hodí s sebou snítku přinést.

Kapr

Pojídání ryb k štědrovečerní večeři je též zvykem velice mladým. Ryby se totiž na stolech našich předků v tento den prakticky nevyskytovaly. Jedly se především polévky a luštěninová jídla. Například hrách, hrachová polévka či "pučálka" což je jídlo z naklíčeného hrachu, se hojně vyskytovala, protože prý zaručovala strážníkům hojnost na celý příští rok.

Dále jste na stolech mohli vidět houbové omáčky, čočku, "kubu", sušené a vařené ovoce, krupičné a kukuřičné kaše polité medem nebo sirupem.

Ryby byly nejprve záležitostí bohatých měšťanů, na vesnici opět začaly pronikat až ve 20. století. Dnes je neodmyslitelnou součástí vánočního stolu kapr. Nejčastěji připravovaný v trojobalu a usmažený. Ale i on je dnes už na ústupu. Stále častěji je vytlačován sumci, štikami, pstruhy, ale také lososem nebo mořskými rybami či plody moře.

Zlaté prasátko

Při zmínce o zlatém prasátku si v dnešní době snad každý vybaví malou holčičku v jedné známé reklamě a její: "Ne, ne, já nemusím, já už ho vidím ...". Jedná se o tradici, kdy se tvrdí, že pokud vydržíte celý Štědrý den se postit, tak večer se vám pak zjeví zlaté prasátko, které vám zaručí hojnost a dobrou úrodu na celý příští rok. Zřejmě proto, že zajišťování úrody už nebývá nejvyšší prioritou našich domácností, tak se také málokomu podaří zahlédnout stín zlatého prasátka, jak běží po stěně či stropu místnosti.

Štědrovečerní magie

Nikdy jindy se v českých domácnostech tolik nečaruje, jako právě na Štědrý večer. Přes den nesmíte zametat a vynášet z domu odpadky a smetí, protože byste si vynesli štěstí. Při samotné večeři počet strážníků musí být vždy sudý, pokud není, dává se talíř navíc pro nečekaného hosta. Pod talíř se dávají rybí šupinky, které si pak každý dá do své peněženky a ty zajistí dostatek financí na celý příští rok. A také se nesmí zapomenout, že se od svátečního stolu nesmí vstávat a odcházet až do skončení večeře. Protože kdo to udělá, ten se už *"příštích Vánoc nedožije"*.

Rozkrojené jablíčko

Po štědrovečerní večeři si každý může rozkrojit jablko, napříč, tedy kolmo na stopku. Kdo ve svém jablku nalezne pěticipou „hvězdičku“ ze zdravých jadérek, může být spokojen. V příštím roce ho čeká zdraví a štěstí. Pokud je jádřinec červavý, lze se nadít nemoci. A když místo pěticipé hvězdičky jsou jadérka uspořádána do tvaru křížku, hrozí nejhorší. Osudu lze napomoci výběrem zdravého, velkého jablka. Podobnou informaci jako jablka podle tradice ukrývají i vlašské ořechy. Kdo ve čtyřech nalezne zdravá jádra, bude sám zdravý celý rok.

Lití olova

Na přípravu náročnější, zato významově bohatší je staročeský zvyk lití olova. Nad plamenem či na kamnech se roztaví kousek olova, které se posléze najednou vylije do nádoby s vodou. Podle tvaru, do kterého olovo ve vodě ztuhne, přítomní usuzují, co dotyčného čeká. Svobodné dívky se v něm snaží rozeznat tvář či monogram toho, kdo je jim určen. Výsledný tvar olova je také možné číst jako odpověď na předem položenou otázku.

Skořápkové lodičky

Poetický zvyk, který upoutá (nejen) každé dítě, je pouštění lodiček z ořechových skořápek. Několik vlašských ořechů se rozpůlí a do vyprázdněných polovin skořápek se připevní maličká svíčka - nejspíše pomocí nakapaného vosku.

Ořechová lodička se zapálenou svíčkou se vypustí do větší nádoby s vodou. Její plavba předznamenává životní dráhu toho, kdo ji vyslal. Když vydrží dlouho svítit, čeká majitele život dlouhý a šťastný. Jestliže se lodička pustí na volnou vodu, dotyčný se vydá na cesty, drží-li se při břehu, zůstane doma.

Házení střevice

Na Štědrý den se svobodné dívky mohou svého osudu zeptat, čeká-li je v příštím roce svatba. Dívka hází střevícem přes hlavu. Jestliže dopadne patou ke dveřím, zůstane i nadále doma. Pokud ale bota zamíří špičkou ze dveří ven, čekají dotyčnou vdavky a odchod od rodičů.

Třesení stromkem

Tedy nikoliv vaším vánočním stromkem, ale nejčastěji mladou jabloní či zlatým deštěm na zahradě. Děvče si vyběhlo po večeři na zahradu, zatřáslo stromkem a odkud se ozval první pes, odtud měl přijít slečně ženich. Tedy z buďto přímo z toho domu, či alespoň z toho směru.

Rozkvetlá Barborka

Svobodná dívka si na svátek sv. Barbory utrhne větvičku třešně nebo zlatého deště. Pokud jí snítka rozkvetne do Štědrého dne, do roka se vdá.

Ježíšek

Po štědrovečerní večeři nastává okamžik, na který se mnohé české děti těší celý rok. Rodina se shromáždí kolem rozsvíceného vánočního stromčku, pod nímž se kupí zabalené dárky. Podle tradice je sem nepozorovaně přinesl Ježíšek. Na rozdíl třeba od Santa Clause tato postava nemá žádnou ustálenou vizuální podobu. Také způsob, jakým k dětem přichází, zůstává obestřen tajemstvím. Ježíšek je zdobnělinou pro Ježíše Krista, jehož dětství je o Vánocích zdůrazňováno. Děti Ježíškovi před Vánoci posílají dopis, ve kterém ho prosí o to, co by si přály pod stromčkem nalézt. Původně v českých zemích nosíval dárky sv. Mikuláš, postava Ježíška sem pronikla až v devatenáctém století z Německa. České děti z obou tradic vytěžily maximum: dárky jim nosí jak Mikuláš, tak Ježíšek.

Připravily Hana Matějčková a Jana Petruš

Ohlédnutí za rokem 2017

K trvalému pobytu v Bohdašíně se přihlásili :

Olga Fašková Vanovka čp. 3
Michaela Čemanová Bohdašín čp. 74

Z trvalého pobytu se odhlásili :

Hana Petrů	Bohdašín	Václav Špaček	Bydlo
Jan Škoda	Bohdašín	Jaroslav Nývlt	Bydlo

Narodil se :
14. 1. 2017

František Hospodský Bohdašín čp. 50

Navždy jsme se rozloučili :

17. 2. s paní Věrou Martinkovou čp. 55 ve věku 89 let

25. 9. s paní Marií Štěpánovou čp. 9 ve věku 85 let

Čest jejich památce !

Pokud již do konce roku nenastane žádná změna, vstoupí do roku 2018 Bohdašín s počtem 213 obyvatel přihlášených k trvalému pobytu, z toho ve Vanovce 28.

V prvním čtvrtletí příštího roku oslaví významné životní výročí naši spoluobčané :

27 . ledna	paní Elza Krautwurmová	Bohdašín čp. 58	70 let
14. února	paní Olga Tichá	Rokole čp. 70	92 let
28. února	paní Anežka Suchánková	Bohdašín čp. 59	70 let
22. března	pan Ladislav Smola	Bohdašín čp. 11	90 let

Přejeme všem oslavencům hodně zdraví a vše nejlepší.

Zpráva velitele JSDH Bohdašín za rok 2017.

K dnešnímu dni má jednotka 12 řádných členů, a dva nastupující, kteří začátkem příštího roku prodělají základní kurz.

Během roku proběhlo školení velitelů jednotek a velitelů družstev v Rychnově nad Kněžnou.

Proběhla dvě školení členů jednotky s tematickým zaměřením :

- hašení hořlavých kapalin s nebezpečím vzkypění a vyvržení
- práce ve výškách a sebezáchrana slaněním

Dále probíhala běžná setkání s proškolením v hasičské zbrojnici.

Poplach byl vyhlášen jednotce celkem čtyřikrát

Jednou se jednalo o požár sazí v komíně. Další výjezd byl k zahoření izolace na lakovně.

Ostatní výjezdy byli technického charakteru - popadané stromy. Na jaře dva stromy na státních komunikacích a na podzim strom přes obecní komunikaci.

Výstroj:

Většina jednotky již je vybavena zásahovými přilbami a ochranným zásahovým oděvem.

Letos byly dokoupeny dva zásahové oděvy, zásahové hadice, vysílačka do dopravního automobilu.

Technika:

Obě vozidla jsou v provozu a mají platnou STK.

Během roku proběhla svépomocí oprava (výměna diferenciálu u dopravního automobilu).

Obec jednotku postupně dovybavuje zásahovým materiálem a ochrannými pomůckami. Vše je však limitováno finančními možnostmi obce.

Tímto děkuji všem členům jednotky za jejich připravenost a ochotu vyjet k zásahu v jakoukoli hodinu, a za jejich práci při údržbě techniky a vybavení jednotky.

Josef Černý
velitel JSDH Bohdašín

Předvánoční sbírka pro Psí domov Lukavice

Psí domov Lukavice není komerčním psím útlukem, jako většina útulků, které jsou zřizovány a tedy i financovány městy, kde nákup granulí a jiných věcí pro psy, veterinární péči a také úpravy a opravy kotců hradí zřizovatel.

Psí domov Lukavice je soukromé zařízení, kde jsou téměř veškeré výdaje hrazeny lidmi, kterým není osud těchto pejsků

lhostejný. To znamená z

příspěvků, ať už pravidelných či nepravidelných, od různých dárců, sponzorskými dary, či výtěžkem z prodeje propagačních materiálů. Prioritou při financování jsou samozřejmě plné misky pejsků a jejich zdraví. O pejsky je tu postaráno dobře a s láskou. Za celou dobu provozu Psího domova zde důstojně dožilo a psi důchod si tak užilo mnoho pejsků, což by jim v některých jiných útlucích dopřáno nebylo. Stále mají v Psím domově mnoho psích seniorů, které již těžko umístí do nových domovů a kteří by v jiných útlucích ani přijati nebyli a na které jim nikdo nepřispívá. Pokud v útuku vědí, že by pes skončil u boudy na řetězu bez potřebné péče a hlavně bez pohlazení a vlídného slova, nepovažují umístění do nového domova za „výhru“ a raději hledají jiné umístění.

Za 24 let fungování útuku bylo umístěno k novým páníčkům přes 7.000 pejsků. Svoji práci dělají svědomitě od přijetí pejska, přes jeho pobyt, až po předání novému majiteli.

Všem občanům Bohdašína a některým přespolním, pejsci moc děkují.

V sobotu 16. 12. 2017 jsme jim dovezli plné auto granulí, konzerv, pamlsků, piškotů, dek, ručníků apod.

Do kasičky se vybralo 3.620,- Kč a prodejem kalendářů, propisek a aroma lamp se utržilo 1.950,- Kč. Tyto peníze útulek využije na zdravotní léčbu svěřenců.

Jana Petrů

**Přejeme všem občanům Bohdašína, Rokole, Vanovky i Bydla krásné vánoce,
hodně štěstí a zdraví v roce 2018**

Redakce

Toto číslo bylo vydáno 18. 12. 2017